

O I S O V I N Y

Nepostradatelný informační a inspirační zdroj pracovníků býv. OIS

Pravicový, liberální chem.inž. občasník. Založeno r. 1996

Slovo úvodem

Když čtete tyto řádky, tak jste zřejmě přežili svátky i Silvestra. Věřím, že ve zdraví a pohodě a tak můžete radostně vstoupit do r. 2015. No radostně... v našem

věku už každý průchod Silvestrem představuje další nový křížek, ale přesto. Kdy bychom si měli užívat, když ne teď? Každopádně věrme, že nám tento rok přinese většinu dobrého. A ono to bude hodně záviset na nás, jak k němu

přistoupíme. Při pozitivním myšlení už víme teď, že to bude dobrý rok. Tak ať je!

Motto

Osud jsou jen možnosti našeho budoucího života.

Z citátů, reklam, inzerátů a...

„Pravda vždycky vyplave na povrch. Nejčastěji jako utopenec“.

„Směnná hodnota ženy je její krása, hodnota muže je jeho perspektiva“.

doc. Plzák

„Každá pravda, která je vytržena z kontextu, se stává lží“.

„Chybovat je lidské, ale svalit chybu na jiného je ještě lidštější“.

„Nejkrásnější den v životě člověka je ten, kdy zjistíš, že je úplněj magor a vůbec mu to nevdá...“.

„Tanec je vertikální vyjádření horizontální touhy a líbání je nejkrásnější způsob mlčení“.

„Když má žena nápad, má muž problém“.

„Jestliže jste věřili, že stejná pravidla mají platit pro každého, tak před 60 lety byste byl pokládán za radikála. Před 30 lety za liberála a dnes za rasistu.“

Víte, že?

- Americkým vědcům se podařilo kožní buňky přeskolit na typ neuronů, které snímají podněty spojené s akutní i chronickou bolestí. Získali tím nástroj, kterým lze bezbolestně zkoumat bolest v samém počátku jejího vzniku.
<http://www.osel.cz/index.php?clanek=7906>
- Chytré rukavice umožňují šplhat po zdi jako gekon <http://www.scienceworld.cz/video/chytre-rukavice-umoznuji-splhat-po-zdi-jako-gekon/>
- Bakterie z první světové války byla odolná proti penicilinu
<http://www.scienceworld.cz/biologie/bakterie-z-prvni-svetove-valky-byla-odolna-proti-penicilinu/>
- My si dnes myslíme, že pervitin (lidově *perník* a chemicky metylamfetamin $C_{10}H_{15}N$) je český vynález. Ale už za druhé světové války Hitlerovský wehrmacht i letectvo dopovaly své frontové vojáky, hlavně pervitinem a amfetaminem, aby zvýšily jejich výdrž a dodávaly jim odvalu. Během války koupil wehrmacht od firmy Temmler-Werke Fritz Hauschild přes 200 miliónů tabletek pervitinu. Část z nich vmísil do cukrovinek pro vojáky, kteří jednu z nich nazvali „pancéřová čokoláda“ a její sílu přirovnávali k několika litrům kávy. Piloti prý byli schopni po pervitinu létat i 16 hodin, pýchota zase necítila strach před smrtí.

Zajímavá úloha

Karel otevřel knihu a řekl: Jestliže sečtu číslo levé stránky, na níž jsem knihu otevřel, a číslem pravé

stránky, dostanu číslo 341. Jaké je číslo levé stránky? *Po Silvestru musíme zvolna.*

A tohle pro ty, co moc nepili. Je to z přijímacího testu na základní školu v Hong-Kongu. **Jaké je číslo parkoviště, kde stojí auto?**

Turínské plátno

Když se ke mně pozval můj přítel Marek, byl jsem zrovna v županu vylezlý ze sprchy a těšil se na klídek a lenošení po rušném dni. Marek, jakoby mě zaváhání vycítil, dodal, že samozřejmě dorazí s lahví výborného archivního Sauvignonu. Mimovolně jsem polkl při představě té ovocně-kopřivové chuti, která zůstává na patře po ochutnání doušku tohoto zázraku. Když Marek přijde s archivním, tak to nebude jen tak nezávazné potlachání. Objednal jsem tedy dvě pizzy a připravil pár jednohubek.

Marek dorazil úderem deváté. Víno bylo opravdu archivní a jeho chuť vůbec nezaostávala za mojí představou. Tím zvědavější jsem byl na důvod jeho návštěvy. Marek ale začal velmi rozvláčně. Že jistě vím, že pracuje pro vládní organizace a že jejich ústav je něco mezi filiálkou vlády a univerzitou. Poskytují servis i FBI, CIA, občas též NSA, ale současně mají i akademickou svobodu bádání, protože jinak by časem nezbytně zkosnatěli a neudrželi se na špici. No a jedna mladá doktorandka Lisa má zálibu v obrazech a dostala nápad, že naše nejmodernější analytické metody vyzkouší na Leonardovi da Vinci. Dnes stačí mikroskopické vzorky neporušující dílo a tak se dohodla s představenými v milánském kostele Santa Maria delle Grazie a získala vzorky z kultovního obrazu Poslední večeře páně. Když provedla analýzy, nevěřila svým očím. Samozřejmě je zopakovala, aby vyloučila kontaminaci vzorků. Získala pak vzorky barev z dalších mistrových obrazů a u více jak poloviny z nich našla totéž. Marek byl evidentně vzrušený a jeho vzrušení, díky tónu jeho hlasu, bylo nakažlivé. Nevydržel jsem a téměř na něj vybafl „No tak už mi konečně řekni, co tam tak zázračného objevila!“ Marek polkl a začal „Ty víš, že radiouhlíková metoda umožňuje datování směrem do minulosti. Ale ona by fungovala i směrem do budoucnosti“. Vyhrkl jsem „To nám, ale není moc platné, když žádný vzorek z budoucnosti nemáme“. Marek pokračoval „To jsme si taky mysleli, ale Lisa zjistila, že ty vzorky barev z Leonardových obrazů pocházejí tak z roku 3200. Ovšem našeho letopočtu“. „To je přece nesmysl“, vylétlo ze mne. „Přesně totéž jsme říkali Lise“, opáčil Marek. „Jenomže analýzy zopakovali jiní a se stejným výsledkem. A kdyby jen to. Ty barvy obsahují přísady a stabilizátory na bázi nanotechnologií, které my dnes neznáme a nedokážeme vyrobit“. Podíval jsem se nevěřivě na Marka, „Víš, co mi tu říkáš? Kde by Leonardo ty látky sehnal? Navštěvovali ho mimozemšťané nebo lidé z budoucnosti? To je na bláznec“. Ale Marek pokračoval „No právě, tímhle vším jsme si taky prošli a pak Lisu napadlo podívat se na samého Leonarda. On zemřel r. 1519 na zámku Ambois ve Francii a je pohřben tamtéž v kapli sv. Huberta. Z jeho kostí se podařilo extrahovat vzorky DNA“. „No a ...“ popoháněl jsem ho. Marek pokračoval, „Nemusím ti vykládat, že podle různých mutací genů je lze stopovat směrem k předkům. Viz pramáti Eva a různé migrační vlny z Afriky na kontinenty. No a samozřejmě lze také jít opačným směrem. A Leonardo má v DNA mutace, které ukazují na začátek třetího tisíciletí“. Marek se na mě podíval a odmlčel se. Začal jsem, „Počkej, to chceš říct, že byl návštěvou z budoucnosti? Ty všechny jeho vynálezy a nápady...“

létající a bojové stroje, skafandr, anatomické studie....

On vlastně vůbec nemusel být žádný génius, stačil by obyčejný středoškolák z třetího tisíciletí. No to je šílené“. Téměř jsem se zhroutil v křesle. Kdybych Marka neznal, myslel bych si, že se zbláznil.

„Je to ještě šílenější, že je to tak“, dodal smutně Marek. „Nevíme, co s tím. Dovedeš si představit, co by ta zpráva způsobila? Ale zatajit snad nejzajímavější zprávu století, či spíš tisíciletí, taky není jen tak“.

Marek mě zapřisáhl mlčením, což jsem mu slíbil a vzhledem k pokročilé hodině jsme dopili načatou láhev. Pod magickým vlivem řečeného jsme ji už ale nedokázali řádně vychutnat. Té noci jsem nemohl usnout a bláznivé vmyšlenky se mi honily hlavou. Pak jsem Marka přes měsíc neviděl. Ne, že bych na jeho šokující sdělení zapomněl, ale každodenní rutina a spěch tyto informace poněkud překryly. Proto když se opět ozval, jsem ani chvíli neváhal a připravil malé pohostění, pro změnu s lahví Chardonnay.

Marek dorazil tentokrát i s Lisou. Byla to na vědkyni překvapivě půvabná brunetka s jiskrnými očima. Přehodila nožku přes nožku, ale zahájení nechala na Markovi. Však jsem už taky na něm visel očima. Jen si povzdech a spustil. „Tak starý brachu, je to daleko větší průšvih, než jsme mysleli. Dělá na tom skupina asi dvaceti spolehlivých lidí a nebere to konce. Lisa navrhla prověřit významné klíčové osobnosti dějin. Víš, takové ty, co byli u zlomových situací nebo posunuli lidstvo nějakými objevy“.

„No, a co jste zjistili?“, přerušil jsem ho. Odpověděla mi Lisa, „No většina z nich má v DNA taky ty mutace protáhlé do budoucnosti. Zhruba tak z období let 2800 až 3500. Samozřejmě u všech není k dispozici kvalitní vzorek s živou DNA“. „No a kdo to byl?“, vyhrkl jsem na ni. Lisa se na mě usmála a pak ukojila mou zvědavost, „No patří sem různí lidé, jako Newton, Karel Veliký, Bismark, Einstein, Koperník. Ale i takoví, do kterých byste to nikdy neřekl, jako Lenin, Hitler, Luther“.

„Proboha, kde jste získali Hitlerovu DNA?“, vyhrkl jsem na ni. „No větší část jeho prostřelené lebky nakonec skončila v depozitáři KGB v Moskvě a díky zlepšeným vztahům nám poskytli vzorek“. „To chcete říct, že z budoucnosti nám sem posílají nejen dobro, ale i zlo? Vždyť to nedává smysl“. Marek do toho vstoupil, „No jako by sem nepřicházeli z jednoho centra, ba ani času. Možná je sem posílají různé skupiny s různými cíli, nevím“. Lisa poznamenala, „Třeba spolu ty skupiny soupeří nebo chtějí, aby soupeření probíhalo u nás. Kdo ví? Jistě jsou mnohem dál a vědí toho o člověku i společnosti mnohem více, než my“. „Možná šťastnou budoucnost není možné vybudovat bez proher a slz“, dodal prorocky Marek. „Jen v sluníčkových dnech nikdo nedospěje“, dodala Lisa a pokračovala, „Bez stínu mrtvých z druhé světové bychom neudrželi mír v nukleární éře v druhé polovině dvacátého století“. Přiznám se, že tolik nadhledu bych v té dívce nečekal.

Pak jsem se zamyslel a řekl, „Takže oni po celou dobu řídí naši civilizaci? Ale jak to dělají, vždyť to není jen tak si přiletět a stát se klíčovou historickou osobností“. Odpověděl mi Marek, „To je problém, ale my si myslíme, že to nějak souvisí s klonováním podoby nebo prostě už vymění mimino a řídí celý jeho vývoj“. „To znamená, že lidstvo je v podstatě stádo, které vždy usměrní ovčácký pes“, poznamenal jsem sklesle. „Tak nějak“, pokrčil rameny Marek, „ale asi dobře vědí, co dělají. Jistě pro to mají nějaký vážný důvod a dělají to i kvůli sobě. Vždyť jsou to děti našich dětí“.

„Víte, co jsem zkoumala tento týden?“, zeptala se Lisa a ani nečekala na mou odpověď. „Zbytky vzorků Turínského plátna, co kdysi uvolnila církev k analýze. Víte, co je to Turínské plátno?“, a tázavě se na mě podívala. Přikývl jsem. Kdo by neznal Turínské plátno, relikvii o níž se zejména v katolické církvi traduje, že je plátnem, do nějž krátce po ukřižování bylo zahaleno tělo Ježíše Krista. Vědecká zkoumání ho nejdříve prohlásila za středověký padělek a později výsledky zase zpochybnili. „No a co jste zjistila?“, zeptal jsem se zvědavě. Lisa mě dlouho nenapíjala.

„Je to padělek, ale z budoucnosti. Samotný materiál plátina je historický, ale v kresbě otisku jsou zase nanopřísady.“ Netrpělivě jsem ji přerušil, „Počkejte, to chcete říct, že i Kristus a tedy i celé křesťanství...“, ani jsem to nemohl doříct. „Vypadá to tak“, opáčil Marek. „Tak si dovedeš představit, v jaké jsme situaci. S tímhle přece nemůžeme jít ven“. „Kristus se přece netajil tím, že ho poslal Bůh“, pokusila se odlehčit hovor Lisa, ale moc se jí to nepovedlo a tak pokračovala už věcněji. „Otázka tedy zní, když se to dělo po celou historii naší civilizace, tak se to děje asi i dnes a to už je hodně horké téma“. Jen jsem polkl, „a máte podezření“? „No úvahy by byly“, vložil se Marek, „co třeba takový Gorbačov? Má lví podíl na rozpadu říše zla. To hodně změnilo běh světa“. „To je pravda, ale získat jeho DNA by přece nebyl problém, stačí vlas, chlup nebo tak něco. A pokusili jste se to ověřit“? Marek se zachmuřil a odpověděl, „O tom se teď u nás vedou velké diskuse, jestli máme nebo ne? A jistě jsou i další“. „Dovedete si představit, jaký by to byl mazec, kdyby tohle vyšlo na veřejnost“, zeptala se Lisa. Jen jsem schliple přikývl. Láhev byla dávno prázdná a za pár hodin bude svítat, tak nám nezbylo, než se protentokrát rozloučit. Nemusím připomínat, že jsem stejně do rána oka nezamhouřil.

Dny běžely a já jsem stále musel myslet na Marka a Lisu. Po dvou týdnech jsem se mu pokoušel dovolat, ale marně. Mobil nebyl dostupný. Už jsem byl dost znepokojen a pak CNN přinesla tu zprávu. Ústav, ve kterém pracovali Marek s Lisou, byl rozhodnutím Kongresu zrušen. Důvodem byly jako obvykle finanční machinace a úniky informací. Nejpodivnější je, že jsem od té doby už Marka ani Lisu nikdy neviděl.

Kumulovaná výročí

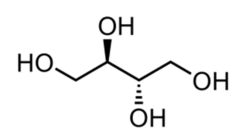
Loňský a letošní rok byly bohaté na kulatá výročí. Začalo to stoletým výročím vypuknutí První světové války, pokračovalo čtvrtstoletím naší sametové revoluce a letos oslavíme 70 let od ukončení Druhé světové války. Kulatá výročí by měla provázet sebereflexe a poučení, ale nezdá se, že by tomu tak skutečně bylo. Že jsou nepoučitelné děti a mladí, to už víme, ale pomalu se zdá, že je takový celý druh Homo sapiens. A to navzdory svému přízvisku „moudrý“. Zvědavý, dravý, bezohledný, netrpělivý, požívačný to ano, ale moudrý? Jak jinak si vysvětlit, že navzdory všem zkušenostem se řítíme do nových průšvihů a děláme podobné chyby? Jak malé děti. Ledascemu jsme ušli a měli bychom být poučení. My ale jednáme ve smyslu rčení, *Otroci byli osvobozeni a stali se z nich blbci*. Tak léta pod kuratelou nikomu neprospějí a pak také rozumem a inteligencí je nadáno jen pár (*a obávám se, že opravdu jen pár*) jedinců a nikoliv lidstvo jako celek. Většina je manipulovatelná a netrpělivá. Lačná slibů něčeho „zadarmo“. Jenže stádo ovcí se semkne, když vlk přichází podruhé. Máme se ještě co učit.

Před koncem války je to nejsmutnější

V poslední den První světové války 11.11.1918 ještě zahynulo 863 vojáků Britského společenství. Někteří padli, jiní podlehli předchozím zraněním. Závěrečný den války byl osudový pro cca 3000 Američanů, které jejich ctizádostiví velitelé hnali do útočných operací do posledních chvil. Poslední Brit G.E.Ellison padl jedena půl hodiny před ukončením bojů na strážní u belgického města Mons. Deset minut před příměřím v 11 hodin padl u Sedanu poslední Francouz A. Trebuchin, posel, který nesl zprávu o ukončení bojů. Francouzi však rozhodli, že francouzští vojáci padlí poslední den války budou mít na náhrobku datum 10.11. Kanaďan George Price padl u Monsu rukou odstřelovače pouhé dvě minuty před ukončením bojů. Ani on však nebyl tím posledním. Americký voják H. Ganter, paradoxně s německými kořeny, padl při zbytečném útoku v poslední minutě války. Smutné, že?

Znáte erythritol?

Erythritol, chemicky ((2R,3S)-butane-1,2,3,4-tetraol) je jednoduché alkoholické sladidlo, které má 60-70% sladivosti cukru. Je to vlastně butan, který má v každém metylu jeden vodík nahrazený hydroxylem. Vyskytuje se přirozeně v některém ovoci a

fermentovaných potravinách. Průmyslově se vyrábí z glukózy fermentací pomocí kvasnic *Moniliella pollinis*. Radí se mezi nekalorická sladidla (1 J/g). Nezpůsobuje nadýmání jako maltitol, či sorbitol. Při rozpouštění má chladicí efekt. Erythritol se obvykle kombinuje s vysoce účinnými sladidly jako např. stevia, aby vytvořil objem sladidla. Je přátelský k zubům, protože není metabolizován ústními bakteriemi.

Matylda a její dort

„Řekněme, že máme ženu, Matyldu, a ta upeče dort. Vy ten dort vezmete, nakrájíte na kousky a různým vědcům dáte kousek dortu, aby jej popsali. Fyzik svůj kousek dortu zváží, změří, biolog může zkoumat bakterie, chemik jeho složení...“

„Ale když bych se těchto vědců zeptal, proč Matylda upekla tento dort, nemůžou mi odpovědět. Ne proto, že by špatně měřili nebo něco špatně spočítali. To je zkrátka otázka, která se netýká jejich oboru. Pokud by na ni dali odpověď, nebyla by vědecká.“

„Odpověď, proč Matylda upekla dort, může být jednoduchá - třeba proto, že má její neteř narozeniny. Ale přírodovědec k této odpovědi nedojde zkoumáním dortu. To není chyba přírodních věd. Je to jejich vlastnost.“ *John Lennox, matematik Oxford*

Proč jsme se tak nějak rozplizli?

Všichni podvědomě cítíme, že to není ono. Nežijeme si vesměš špatně, ale přesto nejsme spokojeni s tím, co kolem sebe vidíme. A není to jen problém naší země, ale celého našeho civilizačního okruhu. Ignorování stárnutí populace díky prodlužování života, kolabující sociální systémy, krize demokracie, společnost funguje jen formálně podle litery, ale ne ducha zákona. Vývoj se technologicky nesmírně zrychlil, ale my se tomu nedokážeme přizpůsobovat sociálně a legislativně. Setrvačnost v nás nám začíná přinášet stále větší problémy. Slušnost zaměněná za politickou korektnost často mění demokracii ve svou karikaturu. Duchovní elity úplně vyklidili své místo ve společnosti médiím a bulváru, které udávají tón. Jaké jsou dnešní vzory a ideály mládeže? Národní zájmy se sváří s tendencí federalizovat Evropu a globalizovat svět. Obě světové války a dvě totalitní ideologie zamávaly s morálkou. Teď nás začíná dusit třetí – zelená ekologická totalita. Lidé postrádají nějaké pozitivní vize či zakotvení, ale po špatných zkušenostech několika generací jsou vůči novým vizím skeptičtí a odmítají je přijmout. Jakoby o něco usilovat a jít za tím bylo něco předem špinavého. Bezzubé demokracii přibyl nový soupeř, militantní islám. Pochopil její slabiny a dovede jich využít. Nesoupeří s ní myšlenkami, ale mnohem materiálněji, výbušninami a dělohami žen. A také striktní poslušností svých stoupenců. To pro nás je naopak kázeň, svornost, jednota neslušným výrazem. Z oblasti naší víry, dnes už většinou zbylo jen pár relativizovaných křesťanských přikázání.

I věda je trochu jiná. Z Gödelových vět vyplývá i nemožnost dokazatelnosti existence Boha. Jestliže jakýkoliv logický systém nemůže dokázat svoji bezrozpornost a úplnost, znamená to, že vždy může být všechno jinak. Technologie nás zaplavuje novými výrobky a vědě se nedaří najít „teorii všeho“.

Prostě typická situace, kdy si jako rozmazlené děčko říkáme o to, aby nás postavil někdo do latě. A ono se to dříve nebo později stane. Ztratili jsme totiž nejen nějaké dlouhodobější zakotvení, ale i pud sebezáchovy. Hledáme klady i na svých nepřátelích a omlouváme je. Sytí či přejedení diskutujeme a řečníme. I naše hodnoty se postupně stávají karikaturami.

Vidím to dost pesimisticky. Buď na islamizaci nebo nového celoevropského totalitního diktátora. To, že nás ekonomicky převálcuje a spolkně Asie, by ještě byla asi ta optimističtější varianta. Tak až si budete přát vše nejlepší do nového roku, zamyslete se i nad tím.

Zkratky ze záhrobí

Ani si neuvědomujeme, jak některé zkratky, které jsme znali z běžného života, zmizely a skončily v propadlišti dějin. No zkuste se zeptat svých vnuků a vnuček, co to je RVHP, OPBH, OÚNZ, JZD, ROH, SSSR, ONV, MNV, SNB, SSM, SČSP, VŘSR, BSP, NF a řada dalších. Naštěstí už jim to nic neříká.

Ženy v Saudské Arábii budou možná moct řídit auto

Tedy jen pokud jim bude více, jak 30 let, nesmějí být ovšem nalíčené a vyjet by mohly řádně oblečené jen od 07 do 20 hod. Ve městě dokonce samy, mimo město jen s mužským doprovodem. Samozřejmě vše jen se souhlasem opatrovníka – muže. Tak to aspoň kráľi doporučila poradní rada. A feministky mlčí...

Jak jsme si koupili e-čtečku

I když léta přibývají, tak technologicky jdeme s dobou a proto jsme s ženou usoudili, že nastal čas pořídit si elektronickou čtečku knih. Její parametry jsou už slušné, dobré rozlišení a velká výdrž na jedno nabití. Energie se u *e-ink* displeje totiž spotřebovává, jen když obracíte stránku. Regulovatelné podsvícení displeje vám umožňuje číst i ve tmě. Uprostřed noci se probudíte a ejhle nespavost. Sáhnete tedy vedle po e-čtečce a četba vás po chvíli zase ukolébá. Vybral jsem *PocketBook Touch 626*, protože kultovní *Amazon Kindle* je příliš zahleděna do svých vlastních formátů. Lze ji ovládat tlačítky i dotykově. Kromě formátů elektronických knih umí zobrazovat i *txt*, *html*, *jpg*, *docx*, *pdf* a další. Pomocí volně dostupného programu *Calibre* si na PC vytvoříte e-knihu i z rodinné kroniky ve Wordu či z jiného dokumentu nebo překonvertujete knihu z jednoho formátu na jiný. Čtečka váží jen asi 200 g, takže ji udržíte v jedné ruce. Abych jen nechválil. U technických knih jsou ve formátu *epub* někdy obrázky a tabulky moc malé a ty na rozdíl od velikosti písma knihy zvětšovat nejdu. Knih se do 4GB paměti vejde neurekom a navíc si ji můžete rozšířit paměťovou kartou třeba na 64GB. Jistě vás zajímá, jak je to s ochrannou zakoupených knih. Většina prodejců u nás, kromě pyšného Amazonu užívá jednoduchou *sociální* ochranu, že na zakoupené kopii je vaše jméno, jinak nic. Řada knih, spíše klasiků s prošlými autorskými právy, je ke stažení zdarma. Jinak je cena elektronické knihy tak 50-70% té papírové. Letošní vánoční dárek se nám povedl.

Také si budete pěstovat a barvit podpaží?

Nový trend nabarveného podpaždí, který se rychle šíří po celé Americe, nastartovala před pár měsíci kadeřnice Roxie. "Jde o něco víc než jen o nabarvení chloupků. Vyjadřujeme tím, jak je důležité nebát se vybočovat z řady a zároveň chceme oslavit lidskou rozdílnost a jedinečnost," uvedla dále. Na sociálních sítích začaly sdílet fotografie stovky dalších žen, které následovaly jejího příkladu. A tak podpaží září fialově, zeleně, růžově i dalšími odstíny. No já si podpaží neholím, takže budu mít náskok. Jen nevím, jestli zvolit fialovou nebo azurovou?

Řešení úlohy: $x + (x+1) = 341$ $x = 170$

Číslo parkoviště vás nenapadá? Tak se na ně zkuste podívat z pozice řidiče, tedy shora dolů. Čili i odzadu.

A slovo závěrem

Další nový rok je tady s námi. Tak se chovejme tak, aby byl pěkný a úspěšný a abyste vy i vaši draží v něm byli šťastní a spokojení.

Jaký si ho totiž uděláme, takový ho budeme mít. Ti ostatní („oni“) nám ho nanejvýš mohou kazit, ale neudělají ho hezký za nás. Tak jim to u sebe nedovolme. Jen tak nebudeme muset, ani moct, na jeho konci brblat, jaký to byl zase hrozný rok.

Ba naopak, budeme mít příjemný pocit, jak jsme si ho pěkně užili.

